

DIOGEN pro kultura magazine intervju by Tatjana Debeljački

Radmilo Ristić

San pod Ozrenom

Uspomene na srećno detinjstvo u rodnom gradu?

Detinjstvo, a svako je srećno, nadam se, nisam proveo u rodnom mestu Sokobanji, već u Kragujevcu, gde i sada živim, osim ako nisam u nekom drugom mestu ili u inostranstvu. Ipak, mnoga leta u detinjstvu provodio sam kod najbližih rođaka u Sokobanji, kojoj sam posvetio knjigu pesama "San pod Ozrenom", u kojoj sam opisao prirodne lepote i kulturno istorijske znamenitosti i ličnosti. Jedna od ovih pesama proglašena je za himnu Sokobanje.

Potencijal ste, zaista je zadivljujuće, Studirali ste germanistiku, kao apsolvent ste usavršavali nemački u Nemačkoj i diplomirali na Filološkom fakultetu u Beogradu?

Da, kao apsolvent sam proveo nekoliko godina u Saveznoj Republici Nemačkoj na usavršavanju jezika, i po povratku, pošto nisam imao preča posla, diplomirao sam na Filološkom fakultetu u Beogradu

Uživali ste u vremenu provedenom u Nemačkoj, zašto ste se vratili?

Nisam samo uživao, učio sam i radio, jer tamo svi rade. A vratio sam se u svoju zemlju. Ne znam, zašto se ne bih vratio. Vratio sam se da bih prenosio znanja svojim đacima.

Koordinator ste "Škole mira" za zemlje nemačkog govornog područja?

Da. "Škola mira" je humanitarna organizacija, posvećena mladima i volonterski se bavi pomoći mladima u raznim oblastima: prekvalifikacija, strani jezici, kontakti sa mladima u drugim zemljama i posete radi razmene iskustava.

Dopisni saradnik ste u "Državnom univerzitetu za kulturu i umetnost" u Sankt Peterburgu?

Da. Pozvan sam kao saradnik u jednom projektu za mlade od 8 do 12 godina. I njihova deca, kao i sva druga deca Evrope, sve manje čitaju, a sve više tipkaju po komkuteru i mobilnom telefonu, pa su me pozvali da ih svojim basnama, kratkim pričama, foto poezijom, donekle odvratim od toga. Dopala im se moja ideja da njihova deca pronalaze greške u mojim prevodima na ruski jezik, pa su se deca svojski dala na posao da koriguju stranog profesora. Usput su i sami pisali svoje stihove na temu nekih mojih pesama, i to prilično uspešno.

Pesnik ste i prevodilac, prvobitna veština u prevođenju?

Prevodilac poezije mora i sam da bude pesnik, što u slučaju proze nije neophodno, ali je neophodno dobro poznavanje oba jezika u oba slučaja.

Haiku cvet cvetu cvetanja rascvetaju cvetovima?

Heiku se rascvetao po celom svetu. Svaka mu klima prija. Ovu vrstu univerzalnog pesničkog izraza kratke forme, a određene i skladne, i neobične metrike, jedinstveno i solidarno prihvata celi svet.

Kada ste počeli da pišete i šta Vas inspiriše?

Govorio sam mnoge stvari u stihovima i pre nego što sam naučio da pišem, a inspiriše me život.

Pišete poeziju i satiru, sa kojom knjigom ste imali najviše uspeha?

To mogu da kažu čitaoci i posetioci književnih večeri, a napisao sam više satiričnih i dugih knjiga nego knjiga poezije. Napisao sam i nekoliko knjiga poezije na nemačkom jeziku.

Dešava li Vam se da sutradan pesmu gledate drugim očima ili je jednostavno ostavite i objavite onako kako je i nastala?

Kako kad. Nekad, kad kasnije pogledam pesmu, vidim da sam nešto mogao i bolje da kažem. Jednom, kada sam išao u Šumarice na "Bdenje", pisao sam pesmu usput, i tom pesmom je Vladimir Jagličić otvorio tu svečanu manifestaciju.

O svojim delima, nagradama, putovanjima i prijateljstvima?

O tome bi trebalo da pišem celu knjigu. Imam nekoliko značajnih inostranih i naših nagrada, i mnogo više beznačajnih priznanja.

O Vašoj satiri i nemirnom duhu govore istaknuta imena iz književnosti: Draško Ređep, Lepomir Katić, Golub Lazarević, Živko Pavlov, Radomir Smiljanić, Milan Vuković, Milijan Despotović, Ratkop Belić, Slavimir Zelenkapić, Veselinka Slavković Stojković, Radenko Bjelanović, Dušan Đurišić?

Naveli ste samo neke ličnosti u fragmentima, ali i to je dovoljno za ovu priliku.

Da li mislite da ste nadmudrili očekivanja?

Nisam se ni sa kim nadmudrivao, posebno ne sa glupostima koje sam samo opisivao.

Kako provodite slobodno vreme i šta Vas najviše ispunjava?

Slobodno vreme provodim u svemu što me interesuje, a ispunjava me kad mogu nekome u bilo čemu da pomognem i budem od koristi.

Šta možemo očekivati od Vas u bliskoj budućnosti na stvaralačkom planu?

Ništa više nego što sam i do sada očekivao.

Imate li da kažete nešto što bi bilo značajno, a da Vas nisam pitala?

Ima mnogo toga, ali je to za jedan poseban intervju ili knjigu.